

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 janar 2013
Nr. ref.: RK360/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI108/12

Parashtruesi

Hazir Kadriu

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës
Supreme të Republikës së Kosovës, A. nr. 212/2012, të 24 majit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Hazir Kadriu, me vendbanim të përhershëm në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar gjyqësor

2. Vendimi i kontestuar i autoritetit publik, me të cilin pretendohen shkeljet e garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, A. nr. 212/2012, i 24 majit 2012 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), të cilin parashtruesi e ka pranuar më 25 gusht 2012.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, A. nr. 212/2012, të 24 majit 2012, dhe ka të bëjë me të drejtën për pension të personave me aftësi të kufizuar.

Baza juridike

4. Neni 113.7 i Kushtetutës, neni 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, të 16 dhjetorit 2008, i hyrë në fuqi më 15 janar 2009 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 28 i Rregullores së punës të Gjykatës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Ankesa e parashtruesit

5. Parashtruesi i kërkesës ankohet se komisionet mjekësore të Ministrisë së Punës dhe Mirëqenies Sociale (në tekstin e mëtejme: MPMS) ia kanë refuzuar në mënyrë joligjore të "drejtën për pension të personave me aftësi të kufizuar", edhe pse parashtruesi pretendon se i kishte plotësuar kushtet për një pension të tillë, ndërsa Gjykata Supreme me Aktgjykimin A. nr. 212/2012, e 24 majit 2012, duke refuzuar padinë e tij përkritazi me këtë çështje, pretendon se e njëjta ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë.

Procedura në Gjykatë

6. Më 31 tetor 2012, Gjykata pranoi kërkesën e parashtruar nga z. Hazir Kadriu dhe e regjistroi atë me Nr. KI108/12.
7. Më 5 nëntor 2012, Kryetari, me Vendimin GJR. 108/12, caktoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi Gjyqtar raportues. Po të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin KSH. 108/12, caktoi anëtarët e Kolegjit shqyrtues, në përbërje të gjyqtarëve: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović (anëtar) dhe Prof. dr. Enver Hasani (anëtar).
8. Më 5 dhjetor 2012, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës, gjithashtu dhe Gjykatën Supreme, për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 18 janar 2013, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale, përkatësisht Departamenti i Administratës Pensionale të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: DAPK), me Vendimin Nr. dos. 5089422, e 8 qershorit 2011, ia kishte refuzuar parashtruesit të drejtën e përfitimit të pensionit invalidor për persona me aftësi të kufizuar.

11. Parashtruesi ushtroi padi në Gjykatën Supreme kundër Vendimit të DAPK-së, Nr. dos. 5089422, të 8 qershorit 2011. Parashtruesi pohon në padinë e tij se komisionet mjekësore nuk e morën parasysh faktin që gjendja e tij shëndetësore është e rëndë, sepse i njëjti nuk është i aftë për punë dhe se provat e prezantuara nga ai nuk u morën parasysh nga organet administrative, për çfarë edhe gjendja faktike nuk u vërtetua në mënyrë të plotë, ku për pasojë, sipas parashtruesit, ndodhi zbatimimi i të drejtës materiale në dëm të tij.
12. Më 24 maj 2012, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin A. nr. 212/2012 dhe refuzoi padinë e ushtruar kundër MPMS-së, përkatësisht DAPK-së, me Nr. dos. 5089422, të 8 qershorit 2011. Gjykata Supreme kishte konstatuar se organet administrative zbatuan drejt dispozitën e nenit 3 të Ligjit për Pensionet e Personave me Aftësi të Kufizuara, 2003/23, për faktin që komisioni kishte vërtetuar se parashtruesi nuk i plotëson kushtet ligjore për njohjen e të drejtës së përfitimit të pensionit invalidor për personat me aftësi të kufizuar.

Pretendimet e parashtruesit

13. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme, me Aktgjykimin A. nr. 212/2012, e 24 majit 2012, duke ia refuzuar përfundimisht të drejtën për njohjen e statusit të personit me aftësi të kufizuar, ka bërë shkelje kushtetuese të të drejtave të tij.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

14. Në mënyrë që Gjykata të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, duhet që së pari të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret procedurale për pranueshmëri, të parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje me Ligj dhe me Rregulloren e punës së Gjykatës.
15. Përkitazi më këtë, Gjykata i referohet rregullit 36.1, pikës (c), të Rregullores së punës, që qartazi përcakton:

*“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:
c) kërkesa është qartazi e bazuar”.*

16. Gjykata vëren që parashtruesi nuk ka specifikuar saktësisht në kërkesën e tij se me cilën dispozitë kushtetuese i janë shkelur të drejtat e tij (*Shih, neni 48 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese*), por që nga parashtruesit e lëndës qartazi kuptohet se parashtruesi ankohet për të drejtën në pension për personat me aftësi të kufizuar.
17. Gjykata konstaton se Kushtetuta e Republikës së Kosovës, sa i përket të drejtës për pension, i referohet vetëm nenit 105 dhe nenit 109 të Kushtetutës, edhe atë duke iu referuar procesit të mandatit dhe riemërimit të gjyqtarëve dhe të prokurorëve “deri në pensionim sipas ligjit”. Ato nene nuk përcaktojnë nëse qytetari ose zyrtari ka të drejtë për pension.
18. E vetmja dispozitë kushtetuese që i referohet pensioneve, është paragrafi 2, i nenit 51 [Mbrotjtja Shëndetësore dhe Sociale] i Kushtetutës, i cili parasheh: “Sigurimi social themelor, që ka të bëjë me papunësinë, sëmundjen, aftësitë e kufizuara dhe moshën e shtyrë, rregullohet me ligj”. Ajo nuk parasheh që qytetari ka të drejtë për pension apo nuk parasheh se si një person mund të kualifikohet për pension.
19. Sigurimi social për “aftësi të kufizuara, papunësi dhe moshë të shtyrë” rregullohet me Ligj. Në rastin konkret, çështja e pensionit të personave me aftësi të kufizuar është e

rregulluar me Ligjin për Pensionet e Personave me Aftësi të Kufizuar në Kosovë, Nr. 2003/23, e aprovuar në Kuvendin e Kosovës, më 6 nëntor 2003.

20. Procedura e aplikimit dhe e plotësimit të kushteve për gëzimin e kësaj të drejte është paraparë me këtë Ligj, sikur edhe e drejta e apelimit të vendimeve kur palët nuk janë të kënaqura me vendimet e autoriteteve publike për sa i përket kërkesave të tyre.
21. Parashtruesi i kërkesës ka dështuar të provojë se Gjykata Supreme nxori vendim me shkeljen e të drejtave kushtetuese të tij. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin A. nr. 212/2012, e 24 majit 2012, konstatoi se vendimet e komisioneve administrative, në këtë rast, ishin ligjore.
22. Gjykata Kushtetuese nuk është gjykatë e verifikimit të fakteve dhe, me këtë rast, dëshiron të theksojë se konstatimi i gjendjes faktike, të drejtë dhe të plotë, është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta dhe, në këtë rast, edhe i organeve administrative. Roli i Gjykatës është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë, prandaj dhe nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (*Shih, mutatis mutandis, i.a., Akdivar kundër Turqisë, 16 shtator 1996, R.J.D, 1996-IV, para. 65*).
23. Gjykata konkludon që, në kërkesë, nuk ka asgjë që tregon se Gjykatës Supreme, në rastin konkret, komisioneve të MPMS-së, gjatë ekzaminimit të rastit i mungonte paanshmëria ose që procedura e shqyrtimit të çështjes ishte e padrejtë. Fakti i thjeshtë se parashtruesit janë të pakënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund t’u shërbejë atyre si e drejtë që të ngrënë një kërkesë të argumentueshme për shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë (*Shih, mutatis mutandis, Aktgjykim ECHR Appl. No. 5503/02, Meztur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë, Aktgjykim i 26 korrikut 2005*).
24. Nga sa u tha më lart, Gjykata konsideron se parashtruesi nuk e ka argumentuar mjaftueshëm pretendimin e tij për shkeljen e ndonjë të drejte kushtetuese, andaj, në përputhje me rregullin 36.2, pika (b) dhe pika (d), kërkesa konsiderohet qartazi e pabazuar.
25. Rrjedhimisht, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 56.2 të Rregullores së punës, kërkesa është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36.2 (b) e (d) dhe në pajtim me rregullin 56.2 të Rregullores së punës, më 18 janar 2013, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese; dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Artë Rama-Hajrizi

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani